

Motion till riksdagen

1989/90:T517

av Per Westerberg (m)

Privat konkurrens på järnväg

Utbyggnaden av infrastrukturen i form av säkra och snabba järnvägar går i Sverige jämförelsevis långsamt i förhållande till utvecklingen på kontinenten. Det saknas ofta kapital och ibland även kompetens. Statsmakten har svårt att göra erfoderliga ekonomiska och miljömässiga prioriteringar.

Sprid expansionen

Befolkningstillväxten i storstadsregioner medför ett snabbt ökande behov av bl.a. bättre kommunikationer för att kunna sprida både arbetsplatser och bostäder i vidare cirklar runt storstäderna. I detta sammanhang är teknikutvecklingen av de s.k. snabbpendeltågen central för att kunna upprätthålla snabba persontransporter och därmed möjliggöra en naturlig utflyttning från överhettade storstäder.

I de diskussioner som förs om snabbpendeltåg bl.a. runt Mälaren och från Stockholm genom Sörmland till Norrköping/Linköping framförs numera allt större krav på betydande kommunala och landstingskommunala subventioner för att kunna upprätthålla en sådan trafik.

Bryt järnvägsmonopolet

Det är orimligt att endast statens järnvägar skall vara förhandlingsmotpart i detta sammanhang. I likhet med vad som hänt i Småland måste privata alternativ ges möjlighet att offerera motsvarande trafik. I Småland har detta varit mycket framgångsrikt.

Det är därför mycket angeläget att SJ får konkurrens även på den planerade banan runt Mälaren och på Östgötapendeln. När nu banverket separerats från SJ har ju möjligheterna skapats för konkurrens. Denna möjlighet måste få utnyttjas till gagn för resenärer, skattebetalare och miljö.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motio-

nen anförts om upphandling under konkurrens av trafik med snabb-
pendeltåg.

Mot. 1989/90
T517

Stockholm den 22 januari 1990

Per Westerberg (m)